

به مناسبت اکران فیلم کودکانه «بازیوو» روی پرده سینماها و موفقیت نسبی این فیلم

چرا سینمای ایران به سینمای کودک بی توجهی کرد؟!

البته پروانه زرین بهترین کارگردانی برای امیرحسین قهرایی از جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان در سال ۹۸ اشاره کرد؛ که هم‌زمان این پرسش را هم برای هزارمین بار مطرح می‌کند که در شرایطی که سینمای کودک - چه از نظر مالی و چه اعتباری - نشان داده که پتانسیل فراوانی برای افتخارآفرینی و موفقیت دارد، چرا سینمای ایران بعد از آن دوره طلایی اولیه نسبت به این امکان بی‌توجهی کرده و آسان و آرام از کنارش گذشته است.

از جمله فروش میلیاردری برای فیلمی که در قاموس سینمای سال‌های اخیر ایران همین نمایش عمومی خشک و خالی هم موفقیتی بزرگ برایش به شمار می‌رود؛ و البته کارگردان به واسطه روایت جذاب و پراثری داستان، موفقیت‌های جشنواره‌ای را هم در کنار دستاوردهای مالی به دست آورده که از آن جمله می‌توان به دیپلم افتخار مرکز توسعه سینمای کودک برای امیرحسین قهرایی، جایزه بهترین فیلمنامه سینمایی ایران برای سلمان خورشیدی و

در سال ۱۳۹۷ جلوی دوربین رفته و البته تمام این چهار سال اخیر را همان‌طور که کارگردانش هم به تأکید و صراحت گفته، درگیر فراهم کردن امکان اکران بوده است. فیلمی درباره یک بازی ساز و مخترع بازی کامپیوتری به نام مایان که می‌کوشد با یافتن کودکی از زمین، سرزمینش را از چنگال سیلوس نجات دهد و در این بین ژوبین، پسر بچه دست و پا چلفتی را انتخاب می‌کند که ظاهراً بدترین انتخاب ممکن است. امیرحسین قهرایی، فیلمساز و بازیگر ایرانی که شهرت اصلی‌اش از کارگردانی برنامه‌های خاطره‌ساز و دوران‌سازی چون «چاق و لاغر» و «علی کوچولو» و البته ساخت برنامه‌های دوربین مخفی می‌آید؛ در «بازیوو» که با بازی برزو ارجمند، پژمان بازغی، محمدرضا هدیاتی، لیندا کیانی، رضا شفیعی جم، سحر زکریا، مجید افشاری و فرانک جلیلی جلوی دوربین رفته، دستاوردهای قابل توجهی داشته است.

پولاد امین، شهروند این روزها در سینماهای کشور فیلمی به نام «بازیوو» روی پرده آمده که می‌توان با توجه به استقبال نسبی مخاطبان، نمایش آن را یک خرق عادت در سینمای چند سال اخیر ایران دانست. فیلمی با داستانی کودکانه که به نحو شگفت‌انگیزی برخلاف تجربیات مشابه سینمای ایران در زمینه نمایش فیلم‌های کودک، به نوعی موفقیت نسبی دست یافته و بیش از یک و نیم میلیارد تومان فروخته است که اگرچه رقم چندان درشتی نیست، ولی همین که باعث شده آمار و ارقام فیلم‌های کودک از قعر جداول اکران تکان خورده و یک استقبال رسمی رقم بخورد، دستاوردی تام و تمام می‌تواند به شمار آید. «بازیوو» فیلمی است موزیکال و کمیک در ژانر کودک، که به نویسندگی سلمان خورشیدی و کارگردانی امیرحسین قهرایی

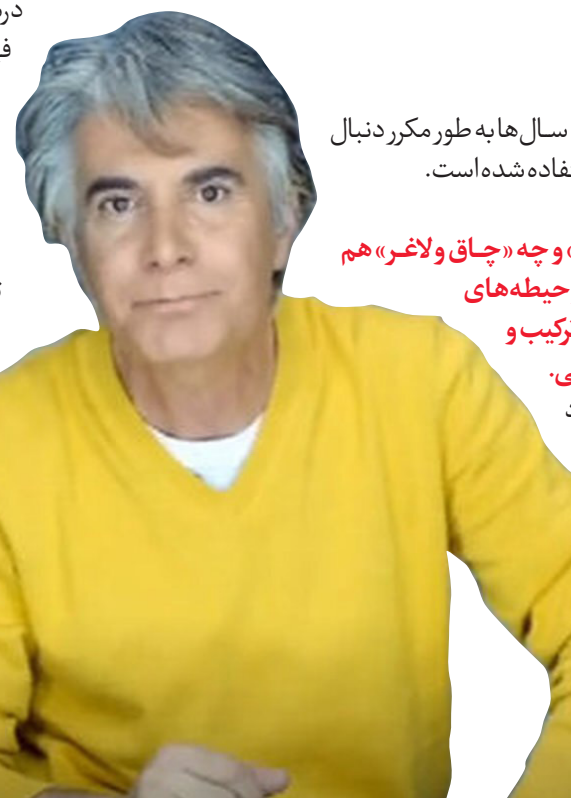
پای صحبت کارگردان «بازیوو» و البته «چاق و لاغر» و «علی کوچولو»

اگر فیلم ما نفروشد قیامت می‌شود!

سی‌جی به شکل آموزش وجود داشت، قطعاً خیلی از صحنه‌ها را با این فناوری و کیفیت بالاتری انجام می‌دادیم. در آن دوره همیشه آرزوی مردم می‌توانیم با جلوه‌های رایانه‌ای این کارها را انجام دهیم. قصه «بازیوو» بستر مناسبی برای استفاده از جلوه‌های رایانه‌ای داشت، چون فناوری رایانه‌ای دست روی پرده‌ای را در سینما باز می‌گذارد و امکان عینیت بخشی به هر رویایی که در سر داشته باشید، وجود دارد.

تا آنجایی که شاهد بوده‌ایم، استقبال مخاطبان از «بازیوو» بد نبوده است. درست است. البته با این توضیح که مخاطبانی که خبر دارند چنین فیلمی روی پرده آمده، بعد از تماشایش واکنش‌های مثبت نشان داده‌اند. وگرنه کلیت اکران «بازیوو» به هیچ وجه خوب نبوده و حتی اخبار و تبلیغات نمایش این فیلم به گوش خیلی‌ها نرسیده است.

یعنی صدا و سیما با شما هم در زمینه پخش تیزر همکاری نکرد؟! تبلیغات صدا و سیما به شدت گران است و همین هم باعث شده که خیلی‌ها ندانند چنین فیلمی در حال اکران است. جز این، اما هر کسی فیلم را دیده خوشش آمده است. با این حال، همین هم دردی از ما دوا نخواهد کرد، مگر این که «بازیوو» گلیم خود را در گیشه از آب بیرون کشیده و موفق شود. اتفاقی که اگر بیفتد، برای سینمای کودک این سرزمین به یاد ماندنی خواهد بود؛ وگرنه اگر فیلمی مثل «بازیوو» هم که تا این حد به مخاطب و بچه‌ها بهاداده، زمین بخورد، تهیه‌کننده‌های دیگر شک خواهند کرد که این جور قصه‌ها و فیلم‌ها باب طبع مخاطب باشد و این برای سینمای کودک ما آسیب قابل توجهی می‌تواند باشد.

بود که در قالب نبرد «مایان» با «سیلوس» متجلی شده بود و در جریان آن به صراحت گفته می‌شد که خوبی همیشه پیرو است و بدی همیشه می‌بازد. **برای روایت داستانی که در فضای بازی‌های اینترنتی و کامپیوتری جاری بود، شما خودتان با این نوع بازی‌ها آشنا بودید؟** من همیشه یکی از عشاق بزرگ بازی‌های کامپیوتری بوده‌ام و این عشق و علاقه شخصی عمر زیادی دارد. اصلاً دلیل اصلی یا شاید هم یکی از دلایلی که ساخت این فیلم به من پیشنهاد شد این بود که تهیه‌کننده می‌دانست من با جلوه‌های رایانه‌ای به طور کامل آشنا هستم.

این آشنایی از کجا آمده بود؟ از ساخت تیزرهای تبلیغاتی که در تمام این سال‌ها به طور مکرر دنبال کرده‌ام و در آنها مدام از جلوه‌های رایانه‌ای استفاده شده است.

و البته کارنامه‌تان، چه «علی کوچولو» و چه «چاق و لاغر» هم نشان دهنده این است که هیچ‌گاه از کار در حیطه‌های جدید هراس نداشته‌اید. مثلاً در زمینه ترکیب و تلفیق فضاها و حتی بازی‌های واقعی و خیالی، درست است. البته کتمان نمی‌توان کرد که زمان ساخت «چاق و لاغر» و «علی کوچولو» هنوز رایانه تا این حد در دسترس نبود و تمام چیزهایی که به نمایش درمی‌آمد، واقعی بودند و به عبارت بهتر سر صحنه و جلوی دوربین ایجاد شده بودند. در حالی که اگر در آن زمان فناوری

امیرحسین قهرایی، کارگردان فیلم «بازیوو» عقیده دارد که پیشرفت‌های تکنولوژیک باعث شده فیلمسازان با دست بازتری به استقبال روی پرده بزنند. او فیلمش را با زتاب این پیشرفت‌های تکنولوژیک می‌داند و می‌گوید رویاها و آرزوهایی که در زمان ساخت سریال «چاق و لاغر» داشته، در زمان ساخت «بازیوو» برآورده شده است.

قهرایی که این روزها بعد از چند سال فیلم «بازیوو» را روی پرده سینماها دارد؛ درباره دغدغه‌ها و انگیزه‌ها منجر به ساخت این فیلم - در این گفت‌وگو - صحبت کرده است. فیلمی که به گفته آقای کارگردان با این هدف ساخته شده که خودباوری بچه‌ها را بارور کند.

انگیزه‌تان در زمان ساخت «بازیوو» چه بود؟ در واقع «بازیوو» را حاصل چه ضرورتی می‌دانید؟

من کل زندگی‌ام با ساخت فیلم و برنامه کودک گذشته و بنابراین در زمان ساخت «بازیوو» نیز از این اشتیاق همیشگی دور نبودم. با این تفاوت که این بار مدت‌ها بود می‌خواستم یک فیلم خوب سینمایی بسازم. به این دلیل وقتی به قصه «بازیوو» رسیدم، جذب آن شدم و حس کردم هر جور شده باید آن را بسازم!

در نگاه‌تان «بازیوو» چه ویژگی مهم و جذابی داشت؟ اولین ویژگی این فیلمنامه زیبایی داستانش بود. به هر حال می‌دانید که داستان کودکان به واسطه ویژگی‌های زیادی منحصر به فرد می‌شود. در مورد «بازیوو» اما جذابیت این داستان برای من این بود که در همان اولین ارتباط احساس کردم که به خوبی می‌دانم چگونه باید آن را بسازم و تصویرهای فیلم چه سبک و سیاقی باید داشته باشد.

یعنی فقط سبک بصری فیلم برای‌تان اهمیت داشت؟ قطعاً نه. به هر حال این فیلم راوی داستان همیشگی و ازلی و ابدی نبرد خیر و شر هم

از نگاه جوان‌تر

تنهاراه رونق ژانر کودک!

رقمی ندارد، بنابراین سرمایه‌گذاری در حوزه کودک برایشان توجهی ندارد؛ به همین دلیل همان سرمایه رادر بخش فیلم‌های اجتماعی به ویژه فیلم کم‌دی صرف می‌کنند و در کوتاه‌ترین زمان بیشترین بازدهی نصیب‌شان می‌شود.

برای مقابله با این روند، اما فکر می‌کنم اگر قرار است سالی ۲۰ فیلم در این حوزه تولید کنیم بهتر است آن را به ۸ فیلم تقلیل بدهیم ولی روی این ۸ فیلم چنان سرمایه‌گذاری کنیم که هم در اکران موفق باشند و هم مخاطب آنها را دوست داشته باشد.

تنها در این صورت این ژانر رونق پیدا می‌کند. ما هیچ چاره‌ای نداریم به جز اینکه واقعا نگاهی به سینمای جهان داشته باشیم و بدانیم یکی از پردرآمدترین ژانرها در سطح جهان همین حوزه کودک است و ما هم باید به این سمت برویم.

سهیل موفق، کارگردان فیلم‌های دردمسرها شیرین، پاستاریونی و شکلاتی؛ در حال حاضر کودکان و نوجوانان ما قهرمانان یا ابرقهرمانانی از فیلم‌های مختلف خارجی دارند. خود ما اما در این سال‌ها هنوز نتوانسته‌ایم یک قهرمان یا ابرقهرمان برای بچه‌ها مان تعریف کنیم. البته در این زمینه از نظر نیروی انسانی و فنی از کشورهای اطراف چیزی کم نداریم، ولی آنها به اهمیت ساخت فیلم‌های مناسب برای کودکان و نوجوانان پی برده‌اند، اما ما نه.

یکی دیگر از مشکلات سینمای کودک نبود سرمایه‌گذاران جدی برای ساخت فیلم‌هایی در شأن کودک و نوجوان امروز است؛ البته فیلم‌هایی برای کودکان و نوجوانان و نه درباره آنها. در واقع این روزها سرمایه‌گذاران بخش خصوصی ترجیح می‌دهند به سمت ساخت فیلم‌های کم‌دی و اجتماعی بروند، چون در حوزه کودک موفقیت عددی و

از نگاه ابراهیم فروزش

چرا در سینمای کودک به جایی نمی‌رسیم؟!

خوبی ندارند کودکان را از آثار ایرانی منجر می‌کند و دیگر رغبتی به دیدن این آثار ندارند.

در کل؛ تعداد فیلم‌های خوب ایرانی که بتوانند نظر کودکان امروز را به خود جلب کنند بسیار اندک است. از سینمای کودک حمایت چندانی نمی‌شود، نگاه به سینمای کودک حقیرانه است و برای موفقیت در این عرصه باید کاری کرد تهیه‌کننده‌ها بیشتر به سراغ آثار کودک بروند.

این‌که در سال‌های اخیر شاهد اکران فیلم‌های کودک هستیم، اتفاق بسیار خوشایندی است. این هم که یک فیلم سینمایی ساخته می‌شود و می‌تواند اکران شود باز هم باعث امیدواری است. این اتفاقات خوب می‌توانند منجر به پیشرفت و تولیدات بیشتر و بهتر در سینما شوند و اگر دولت به کمک این سینما بیاید قطعاً شاهد خواهیم بود که مردم از آثار کودک به خوبی استقبال می‌کنند.

ابراهیم فروزش، کارگردان فیلم‌های کلید، خمره، بچه‌های نفت، سنگ اول و شیر تو شیر؛ ایران در حوزه سینمای کودک فیلمسازان کارکشته و باتجربه‌ای دارد که تلویزیون با استفاده از تجربیات آنها می‌تواند به مقابله با تلویزیون‌های خارجی برود، اما متأسفانه می‌بینیم که هر روز تعداد برنامه‌ها، سریال‌ها و فیلم‌هایی که به کودکان می‌پردازند کمتر از قبل می‌شود.

از طرفی، روز به روز هم تعداد فیلمسازان ما بیشتر می‌شوند؛ نیروی تازه‌کار واقعا با استعدادی که می‌توانند با توجهی ویژه و حمایت‌های لازم، فیلم‌های کودک موفق و خوبی بسازند، اما متأسفانه نگاه به این حوزه برای ساخت آثار کودک و نوجوان به‌گونه‌ای است که می‌خواهند فقط کاری انجام دهند، فیلمی بسازند و تحویل دهند تا سابقه کاری‌شان پررتر شود و این‌گونه کارها که قطعاً کیفیت